

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 17.908 van 28 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Israëlische nationaliteit te zijn, op 7 juli 2005 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2005.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 18 juni 2008.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. HENDRICKX en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. **De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:**
 - 1.1. X, die verklaart van Israëlische nationaliteit en Palestijnse origine te zijn, is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 6 april 1995 en heeft zich vluchteling verklaard op 9 mei 1995.
 2. Op 1 juni 1995 nam de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker diende een dringend beroep in op 2 juni 1995. Hij werd gehoord op 24 augustus 1995.
 3. Op 14 oktober 1996 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing dat verder onderzoek noodzakelijk is. Verzoeker werd ten gronde gehoord op 4 december 1997, 2 september 1998, 3 juni 2002 en 23 juni 2005.

4. Op 28 juni 2005 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling. Deze beslissing werd op 29 juni 2005 aangetekend verzonden._

1. Ten gronde.

1. In het verzoekschrift voert verzoeker aan dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hem verwijt geen stukken neer te leggen die zijn relaas kunnen ondersteunen terwijl hij gewoonlijk van mening is dat stukken geen bewijswaarde hebben en het relaas niet afdoende kunnen ondersteunen. Verzoeker stelt dat zijn relaas voldoende pertinent en coherent is en de tegenstrijdigheden te wijten zijn aan de vertaling of aan een vergissing van verzoeker die onderworpen werd aan een spervuur van vragen. Verzoeker wijst er op dat hij veel informatie heeft verschaft en veel details heeft gegeven en dat hij in totaal 5 keer (15 uur), werd ondervraagd wat ruimte geeft voor tegenstrijdigheden, omissies en dergelijke. Verder stelt hij dat naast de pogingen tot moord op zijn persoon, de Israëlische autoriteiten zich schuldig maken aan liquidaties van Palestijnse activisten wat een ernstige schending uitmaakt van de mensenrechten en een vervolging betekent van een welbepaalde sociale groep, zoals bepaald in de Conventie van Genève.
2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.
3. Blijkens verzoekers verklaringen, is hij van Palestijnse origine en afkomstig van Tubas, Westelijke Jordaanoever. Hij verklaarde sinds 1990 lid te zijn geweest van de 'Popular Front for the Liberation of Palestine' (PFLP) onder leiding van Georges Habash. Verzoeker verklaarde dat hij actief was binnen de gewapende vleugel van het PFLP. Hij kreeg een militaire opleiding, verdeelde pamfletten, organiseerde manifestaties en vervoerde wapens van Tubas naar Hebron. Verzoeker kreeg een wapen van zijn organisatie voor de inspanningen die hij had geleverd met betrekking tot het vervoer van wapens van één plaats naar een ander. In 1995 werd door de Israëlische autoriteiten een huiszoeking uitgevoerd waarbij pamfletten en wapens werden gevonden. Verzoeker schuilde enige tijd in de bergen tot op het ogenblik dat hij in het bezit van een vals Italiaans paspoort, via de haven van Haifa, Israël kon verlaten. Verzoeker werd op 8 april 1995 op de luchthaven van Zaventem aangehouden in het bezit van valse documenten toen hij wilde vertrekken naar Dublin. Op 9 mei 1995 verklaarde hij zich vluchteling.
4. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde

redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Verzoeker dient daarbij aan te tonen dat er in zijn hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Het behoren tot een bepaalde sociale groep wijst er niet automatisch op dat de asielzoeker wordt vervolgd. De bewijslast rust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling en dit geldt ook voor de ernst van de gevreesde vervolging, die een essentieel onderdeel is van de hoedanigheid van vluchteling. De Raad moet oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Daartoe moet de kandidaat-vluchteling aantonen dat er omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Zulks houdt noodgedwongen in dat zijn vrees actueel is en dat de Raad bij de beoordeling van deze vrees moet steunen op de feitelijke situatie zoals deze zich voordoet in het land van herkomst op het ogenblik van zijn beslissing. Deze stelling vloeit immers voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium “gegronde vrees voor vervolging” het wezenlijke is. Dit impliceert dat de verklaringen coherent, consistent en geloofwaardig moeten zijn en kaderen in de objectieve gegevens van een concrete situatie. (*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, UNHCR, Genève, 1979, nrs. 40,41,195,196 en *The law of refugee status*, J. Hathaway, Butterworths, Toronto, 1991 blz. 72).

5. In casu stelt de Raad vooreerst vast dat verzoeker na 13 jaar in België nog altijd geen documenten voorlegt die zijn identiteit en zijn afkomst kunnen bewijzen en dat hij daar in zijn verklaringen geen aanvaardbare redenen voor kan opgeven. De Raad is evenwel van oordeel dat verzoeker, gelet op zijn uitgebreide geografische kennis zoals blijkt uit zijn verklaringen, aannemelijk maakt afkomstig te zijn van Tubas (Westelijke Jordaanoever) en dat hij het aannemelijk heeft gemaakt, gelet op zijn gedetailleerde kennis van de doelstellingen van het PFLP en de partijstructuur, lid te zijn geweest van het PFLP. De Raad dient echter vast te stellen dat verzoeker niet aantoonst dat hij door de Israëlische autoriteiten werd/wordt opgespoord voor zijn lidmaatschap van het PFLP en/of voor de door hem aangehaalde activiteiten voor het PFLP, dat in zijn hoofde een arrestatiebevel zou zijn uitgevaardigd of dat hij zou zijn veroordeeld. De Raad stelt tevens vast dat het attest van de partij in België van 28 augustus 2002 enkel vermeldt dat verzoeker een actief lid was van de partij en dat hij sinds enige tijd opnieuw contact heeft opgenomen met het PFLP in België. De Raad is dan ook van oordeel dat indien verzoeker daadwerkelijk zou worden gezocht door de Israëlische autoriteiten voor het lidmaatschap van en activiteiten voor de PFLP de partij dit wel zou hebben vermeld in het afgeleverde attest, wat in casu duidelijk niet het geval is. Overigens is het merkwaardig dat verzoeker in zijn verschillende gehoren klaar en duidelijk verklaarde dat hij geen noemenswaardige contacten meer heeft met de partij, noch in België, noch in het buitenland en hij ook geen politieke activiteiten meer uitvoerde sinds zijn vertrek uit zijn land van herkomst (gehoor 1997, p. 6; gehoor 1998, p. 2; gehoor 2/9/1998, p.11, gehoor 3/6/2002, p. 10 en gehoor 2005 p. 3, 4 en 7). Daarenboven blijkt uit zijn verklaringen dat verzoeker een gewoon lid was van de PFLP, zoals veel Palestijnen lid zijn van een bepaalde partij, en hij nooit heeft deelgenomen aan militaire acties en evenmin wenste deel te nemen aan militaire acties (gehoor 2005, p. 2 en 7). Tot slot wijst de Raad er nog op dat verzoeker tevens verklaarde dat hij voor de aangehaalde huiszoeking in 1995 nooit persoonlijke problemen kende met of geïsoleerd werd door de Israëlische autoriteiten. Gelet op deze vaststellingen is de Raad van oordeel dat verzoeker niet aantoonst dat hij door de Israëlische autoriteiten wordt gezocht of geïsoleerd en ook niet aantoonst dat hij door de huidige Palestijnse autoriteiten zou worden gezocht omwille van zijn lidmaatschap zodat hij derhalve niet aannemelijk heeft gemaakt in aanmerking te komen voor het vluchtelingenstatuut in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

6. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing niet werd onderzocht of verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van het subsidair beschermingsstatuut vermits de bestreden beslissing werd genomen op 28 juni 2005. Ter zitting stelt de verwerende partij dat verzoeker geen vrees voor de algemene toestand op de Westelijke Jordaanoever aanvoert. De Raad merkt echter dat verzoeker in zijn verzoekschrift van 7 juli 2005 duidelijk wijst op de algemene conflictsituatie op de Westelijke Jordaanoever waar hij met name verwijst naar liquidaties van Palestijnse activisten door de Israëlische autoriteiten. Aan verzoekers identiteit en afkomst wordt niet getwijfeld en de Raad is van oordeel dat gelet op de voortdurende conflictsituatie op de Westelijke Jordaanoever, verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 28 oktober 2008 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. SMETS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. SMETS.

M.-C. GOETHALS.